

De paraplu van de eigen COÖPERATIE

De coöperatie is terug. Niet langer meer gezien als saai en traag. Maar als een sociaal en democratisch alternatief voor het graaikapitalisme, dat velen financieel de kop heeft gekost. Vier portretten van Limburgers en hun coöperatie.

door Ray Simoen

Thijs Bour (links) en Cas Wolters. foto Annemiek Mommers

„We willen samen eigen baas zijn”

Wie: Thijs Bour en Cas Wolters, coöperatie Mediatistisch, Susteren
Wat: Webdesign en webapplicaties

„Ondernemer was ik al vroeg; ik ontwierp al websites toen ik 15 jaar was. Dat was interessanter en lucratiever dan vakken vullen of een krantenwijkje,” zegt Cas Wolters. „Ik wilde eerst geneeskunde studeren maar werd uitgeloot. Nadat ik voor informatica had gekozen raakte ik erdoor ‘besmet’. Al tijdens mijn studie begon ik een eigen bedrijfje. Om wat bij te verdienen”, voegt Thijs Bour eraan toe. Wolters: „We hebben samen voor de beste informatica-baas van Limburg gewerkt: prima salaris, puike pensioenopbouw, fijne werksfeer en ruim een uur lunchpauze. Maar we wilden zelfstandig zijn, een eigen bedrijf.” Bour: „We hebben eerst een VOF gehad, maar na een gesprek met

Frans Sassen, de vader van een vriend hebben we gekozen voor een coöperatie. Dat past beter bij ons”. Wolters: „We merkten dat we in een coöperatie onze ideeën en idealen het best kunnen realiseren.” Bour: „De samenwerkingsgedachte, die een belangrijk kenmerk is van de coöperatie, spreekt ons vooral aan. We willen ook projecten met andere partners opzetten. Via netwerksessies zoeken we eventuele partners, met wie we ideeën voor projecten op het gebied van webdesign en webapplicaties kunnen uitwerken en ‘vermarkten’. Daartoe leent de coöperatie zich uitstekend.” Bour: „Een coöperatie is stabiel dan een bv, die onderhevig is aan de nogal vaak wisselende Nederlandse regelgeving. Ook biedt een coöperatie meer bescherming” Wolters: „De winst laten we in het bedrijf zitten om een spaarcent te hebben als er slechtere tijden aanbreken.”

„Alles dankzij onze pioniersmentaliteit”

Wie: Jan Gerrits, Helenaveen
Wat: zorgcoöperatie Helenaveen

„Helenaveen is gesticht door pioniers, die in deze turfstreek een bestaan opbouwden. Zij zagen in dat dit alleen door goed samen te werken zou lukken. Die pioniersmentaliteit en die wil tot coöperatie kenmerken ons dorp nog altijd. Toen we in 2009 zagen dat steeds meer ouderen hun huis dreigden te moeten verlaten omdat ze ziek of hulpbehoevend werden, zijn we in actie gekomen. Tezelfdertijd kwam het oude klooster leeg te staan. Als we daar nu eens appartementen in zouden maken, met een zorgcomplex erbij, zeiden we. Met dat idee hebben we als werkgroep van de Dorpsraad de bevolking benaderd. Want zonder draagvlak bij de bevolking lukt het niet. Helaas ging dat plan niet door, maar het was wel aanleiding om verder te zoeken naar een zorgcomplex zodat ouderen langer in Helenaveen kunnen blijven wonen. Hulp kregen we van de gemeente. Die schonk 250.000 euro nadat we duidelijk hadden gemaakt dat in het Dorps Ontwikkelings Plan enkel pleinen en straten waren opgenomen maar verder niks voor de leefbaarheid van ons dorp. Door heel zuinig te zijn hebben wij eerst een zorgcoöperatie opgericht en daarna een huiskamerpaviljoen gebouwd met eromheen zorggerichte wonin-

Jan Gerrits in de gezamenlijke ruimte. foto Mijntje Wismans

gen. In februari gaat onze zorgcoöperatie twee dagen dagopvang verzorgen voor licht dementerende bejaarden. Het paviljoen waar ouderen 's middags een door vrijwilligers bereide warme maaltijd krijgen, staat ook ten dienste van de rest van het dorp voor evenementen en vergaderingen. We zijn ook al voorbereid op de komende overdracht van de AWBZ naar de gemeentes. We willen dat de gemeente drie jaar een coördinator betaalt, wij zorgen voor geschoolde vrijwilligers, die de zorgtaken vervullen. Want we willen zelf de regie houden, niet alles in handen geven van de zorgverzekeraar.”

„Meer groene energie voor Limburg”

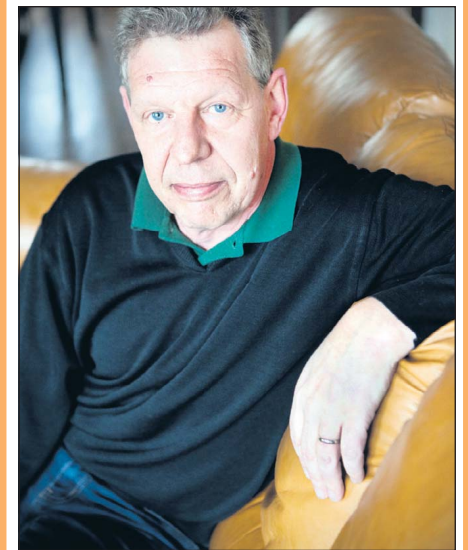
Wie: Léon Huybregts en Henk van Roon, Neer
Wat: Coöperatie Zuidenwind

„Twaalf geleden al wilden we een coöperatie oprichten om in Limburg meer duurzame energie op te wekken. Maar door het afhaken van een belangrijke partner kwam het er niet van. Anderhalf jaar geleden zijn we er toch in geslaagd ons doel te realiseren: coöperatie Zuidenwind. Met hulp van Yard Capital, een groep vermogende Nederlanders die als doel heeft meer groene investeringen in Nederland mogelijk te maken. We wilden een coöperatie omdat dit een ideaal vehikel is om onze doelstellingen te verwezenlijken. Samen met de 80 leden van de coöperatie staan we sterker. De inzet en kennis van de leden is daarbij nodig. Je bent meebeslissend lid van onze coöperatie voor een eenmalig bedrag van 50 euro. Naast de bouw van een vijfde windturbine in Neer willen we met Zuidenwind het draagvlak voor groene energie in Limburg vergroten. Dat is mogelijk door bij deze nieuwe turbine educatieve voorzieningen te maken, zoals een tentoonstelling en excursies naar het windmolenpark van Neer. We denken ook aan een educatieve website voor scholen. We steken er veel energie in om de lokale bevolking

Leon Huybregts (links) en Henk van Roon. foto Jeroen Kuit

van Neer te betrekken bij de vijfde turbine. Er bestaan nogal wat misverstanden over. De vijfde winturbine kost 3,5 miljoen euro. Daarvoor vragen we de leden om in dit project te investeren. Er zal een differentiatie in aandelen komen zodat ook leden met een kleinere beurs kunnen deelnemen. We zien de bouw van deze vijfde turbine als de lakmoesproef voor onze coöperatie. Lukt het, dan zijn we erin geslaagd de bevolking mee te krijgen in onze groene idealen.”

Jos Pappers, zzp'er uit Maastricht. foto Loraine Bodewes

„Angst voor werkaanbod blijft”

Wie: Jos Pappers, Maastricht
Wat: zzp-er bij coöperatie Zorg en Co

„Op 1 mei 2011 stond ik op eens op straat, na jarenlang werk in de GGZ met verslaafde veelplegers. Ik was toen 51 jaar en dan kom je niet meer aan de bak in dit land. Noodgedwongen ben ik zzp'er geworden, ik wil mijn eigen geld verdienen. Maar ik was geen ondernemer, en dat moet je toch wel zijn als zzp'er. Via vrienden kwam ik in gesprek met Zorg en Co, een grote coöperatie van en voor zzp-ers in de zorg. Zorg en Co doet veel voor ons: de loonadministratie, de boekhouding, de acquisitie van werk en bijscholing. Er is geen dure overhead, dus dat bespaart geld. Omdat het een coöperatie is, hebben de leden beslissingsrecht en is er controle op wat het bestuur doet. Ik betaal 15 procent van

mijn uurloon voor de diensten van Zorg en Co. Die beschermende paraplu geeft me rust. In het begin nam ik alle werk aan, uit angst dat ik eens niets zou hebben. Dat heb ik nu minder, maar die onrust speelt af en toe nog wel op. Ik ben intussen ook bestuurslid van de coöperatie. Niet iedereen kan lid worden; je moet voorgedragen worden en met elke kandidaat is er een gesprek. Want als er een paar rotte appels bij zitten, dan lijden alle leden van de coöperatie daar onder. Groot probleem is de arbeidsongeschiktheidsverzekering, die je als zzp'er moet afsluiten. Pure diefstal. Daarom ben ik lid geworden van het Broodfonds, een sociaal alternatief voor de dure AOV. Bij Broodfonds zijn 30 tot 50 zzp-ers aangesloten. Zij zorgen via een fonds voor elkaar als ze ziek of tijdelijk arbeidsongeschikt zijn. Samen sta je sterker, zeker als zzp'er.”